

Po livadi šarenoj
trčkara životinjica šarena,
između zelenih vlati luta,
između palmi povijuša,
raduje se ptićicama,
veseli se leptirima,
raduje se, jer je sretna.
Kad odjednom ...

Кроз шарену ливаду
у шетњу крене шарена звер,
шета по трави, у хладу,
шета међу кукутама,
радује се птицама,
радује се лептирима,
радује се свему сад.
Али тад ...

Rengârenk çiçekle dolu kırlarda
bir kınalı hayvan geziniyor.
Yeşil otlar arasında,
baldıranların altında dolaşiyor,
kuşların öttüğüne seviniyor,
kelebeklere seviniyor,
sevinebildiğine seviniyor.
Ama sonra ...

Auf der bunten Blumenwiese
geht ein buntes Tier spazieren,
wandert zwischen grünen Halmen,
wandert unter Schierlingspalmen,
freut sich, dass die Vögel singen,
freut sich an den Schmetterlingen,
freut sich, dass sich's freuen kann.
Aber dann ...

Kad odjednom
žabica zelena spokoj joj naruši
pitanjem: „A tko si zapravo ti?“
Životinjica ustukne začuđena
pa se posve iznenađena
zablene žabi u lice.
„Ne znam ni ja.“
Žaba kreketom zapita: „Znači, tako?“
Bezimena životinjica ti si?
Tko ne zna svoje ime,
tko zaboravi tko je,
taj je glup!“
Tup.

Životinjica šarena
ne želi ostati na livadi šarenoj.
Nekoga mora pitati,
netko joj mora reći,
tko ja ona.

